

Niebiańska ucza

XXVIII Niedziela zwykła

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść.

Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: „Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!” Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali.

Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić.

Wtedy rzekł swoim sługom: „Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie”. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapełniła się biesiadnikami.

Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: „Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?” Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: „Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych». (Mt 22, 1-14)

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Pana, Boga naszego, aby wszystkie moje pragnienia, decyzje i czyny były w sposób czysty skierowane ku Jego chwale.

Zaangażowanie wyobraźni: Przyjrzyj się ludziom, jakich możesz spotkać na tej uczcie, zobacz ich odświętny strój i strój tego, który przyszedł nieprzygotowany...

Prośba do tej medytacji: O prawdę w moim życiu

1. Zaproszenie

W tej przypowieści Królem jest Bóg, ucza to symbol szczęścia w niebie, synem jest sam Jezus – Mesjasz, zapraszającymi, sługami są zarówno prorocy jak i apostołowie z kolei zaproszonymi Izraelici, Naród Wybrany, to oni są tymi wybranymi z ostatniego zdania dzisiejszej Ewangelii. W tym miejscu możemy się na razie zatrzymać. Chrześcijanie są od czasów Śmierci i Zmartwychwstania Jezusa nowym Izraelem. Jednak sam fakt bycia ochrzczonym i praktykującym nie strzeże nas przed

wpadaniem w postawę Izraela, który odrzucił Jezusa. Każdy z nas jest zaproszony do tego by odpowiadać na Łaskę, jaką daje nam Bóg. Na KAŻDĄ ŁASKE. Jakie ty masz wymówki, co jest twoim polem lub kupiectwem?

2. Odrzucenie

Odrzucenie dwukrotnego zaproszenia, sprowadza na zaproszonych śmierć. Uczta jest dana dla innych, dla tych, którzy do tej pory się nie liczyli. Gdy odrzucamy łaskę, a więc Boga, który jest życiem doświadczamy śmierci, jako jedynej logicznej konsekwencji odrzucenia życia. Śmierć ma wiele imion i nie zawsze musi oznaczać śmierć biologiczną. Grzech dotyka nie tylko naszego ciała, ale znacznie bardziej naszej psychiki i duszy. Kiedy odrzucamy jedną łaskę nie otrzymujemy już takiej samej w późniejszym czasie. Jednak Bóg jest gotowy dać nam nową. Czas łaski jest TERAZ. W każdej chwili nowy. Łaska jednak nie powraca do Boga nie dokonawszy tego co zamierzył, otrzymując ją ci, którymi my może pogardzamy, odrzuceni przez nas, skreśleni.

3. Szaty

Szata symbolizuje nowe życie w Jezusie, nawrócenie, które nie jest jedynie czynieniem dobrych uczynków ale autentycznym i szczerym szukaniem woli Bożej, jest życiem z Łaski. I odwrotnie sama wiara bez uczynków sprawiedliwości i miłosierdzia jest jedynie pustosłowiem. Potrzeba by nasze życie i wiara tworzyły całość. Spróbuj zlokalizować u siebie miejsca, w których zwidzisz, że twoje życie nie pokrywa się z tym w co wierzysz, w których idziesz na kompromis z tym światem. Zawsze mamy szansę przemienić nasze myślenie i dzięki Łasce dokonać tego czego często sami nie dalibyśmy rady uczynić. Pierwsze co trzeba zrobić to ZAUFAC.

Modlitwa na zakończenie: Ojcze nasz